

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie dopuszczalności niniejszej skargi,
- zasądzenie od Komisji Wspólnot Europejskich kwoty 156 208 915,03 EUR na rzecz spółki Formenti Seleo SpA w likwidacji i w zarządzie syndyka, powiększonej o odsetki, począwszy od daty stwierdzenia upadłości lub tytułem ewentualnym innej kwoty, którą Sąd uzna za właściwą,
- obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich kosztami postępowania w tej instancji.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca, która jest głównym włoski producentem telewizorów kolorowych została postawiona w stan upadłości i pozostaje w zarządzie syndyka, w następstwie znacznego rozmiaru przywozu na rynek europejski telewizorów kolorowych wyprodukowanych przez spółki tureckie, które dokonały ich sprzedaży po cenach dumpingowych.

Okoliczność ta została na terytorium wspólnotowym bezpośrednio spowodowana naruszeniem przez Republikę Turecką układu stowarzyszeniowego ze Wspólnotą Europejską z 1963 r. i późniejszych przepisów, którymi go uzupełniono, w zakresie w jakim rząd turecki wprowadził uregulowania mające na celu obejście zobowiązań Turcji przewidzianych w tym układzie a dotyczących w szczególności ustalenia tureckiego pochodzenia telewizorów kolorowych przywożonych o Wspólnoty, przy czym, Wspólnota powzięła wiadomość o tych naruszeniach o roku 1993.

W szczególności Formenti Seleo SpA uważa, że odpowiedzialność Komisji powstaje z następujących powodów prowadzących do powstania odpowiedzialności pozaumownej tej ostatniej i w konsekwencji obowiązku naprawienia szkody:

- 1) Naruszenie zobowiązań przewidzianych w układzie stowarzyszeniowym i protokole dodatkowym do niego, w zakresie w jakim podczas okresu przejściowego realizacji unii celnej Wspólnoty z Republiką Turecką, tj. od 1994 r. i a fortiori w okresie funkcjonowania unii celnej, wiedząc o nieprzestrzeganiu układu przez Republikę Turecką, Komisja nie czuwała nad prawidłowym stosowaniem przepisów celnych.
- 2) Naruszenie art. 211 WE i zasady dobrej administracji wobec okoliczności, że w zakresie w jakim układ stowarzyszeniowy i protokół dodatkowy stanowią część prawa wspólnotowego, Komisja jest zobowiązana do czuwania nad przestrzeganiem prawa i zagwarantowania dobrej administracji.
- 3) Naruszenie zasady uzasadnionych oczekiwań wobec okoliczności, że Komisja naruszyła uzasadnione oczekiwania przedsiębiorców wspólnotowych, a w szczególności skarżącej, w zakresie dobrego funkcjonowania unii celnej z Turcją, która powinna była zostać zagwarantowana poprzez kontrole i weryfikacje, których Komisja nie przeprowadziła.
- 4) Naruszenie i/lub błędne stosowanie przepisów antidumpingowych wobec okoliczności, że Komisja, wiedząc od 1993 r. o poważnych nieprawidłowościach, których dopuszczali się eksporterzy tureccy, nie ustanowiła środków obronnych działając bez niestaranności wymaganej w tych okolicznościach od administracji.

Skarga wniesiona w dniu 27 maja 2009 r. — Astrim i Elyo Italia przeciwko Komisji

(Sprawa T-216/09)

(2009/C 167/45)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Astrim SpA (Rzym, Włochy) i Elyo Italia Srl (Sesto San Giovanni, Włochy) (przedstawiciel: M. Brugnoletti, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji, w której za niepełną uznano ofertę przedstawioną przez grupę oferentów w odpowiedzi na zaproszenie do składania ofert nr 2008 — C04 005 na umowę o świadczenie usług konserwacji we wspólnym centrum badawczym⁽¹⁾, przekazanej pismem z dnia 27 marca 2009 r. i uzupełnionej powiadomieniem z dnia 3 kwietnia 2009 r., wraz z kolejnymi i związanymi decyzjami, w tym o przyznaniu zamówienia innemu przedsiębiorstwu,
- tytułem ewentualnym stwierdzeni nieważności pkt 17 zaproszenia do składania ofert nr 2008 — C04005 w zakresie w jakim określa ogólne kryterium eliminacji z przetargu,

— obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżące wnoszą o stwierdzenie nieważności decyzji o odrzuceniu przedstawionej przez nie oferty w odpowiedzi na zaproszenie do składania ofert nr 2008 — C04 005 na umowę o świadczenie usług konserwacji we wspólnym centrum badawczym i udzieleniu zamówienia innym przedsiębiorstwom.

Skarżące przedstawiają trzy zarzuty na poparcie swego wniosku:

W pierwszym zarzucie skarżące podnoszą, że Komisja naruszyła pkt 17 zaproszenia do składania ofert, art. 92 i 89 rozporządzenia Rady nr 1605/2002 ⁽¹⁾ i zasad przejrzystości oraz równego traktowania, w zakresie jakim wykluczyła ofertę skarżących na podstawie nieprawidłowej oceny braku jej kompletności wobec okoliczności, że nie wskazano szeregu cen podczas gdy grupa oferentów celowo zdecydowała się zaoferować cenę 0 EUR.

W drugim zarzucie skarżące podnoszą, że nie uzasadniono odpowiednio tej decyzji, gdyż pkt 17 zaproszenia do składania ofert nie przewiduje automatycznego wykluczenia, gdy część oferty nie została wypełniona, lecz wskazuje jedynie na taką możliwość, pozostawiając Komisji decyzję w tym zakresie. Ponieważ jest to decyzja dyskrecjonalna należy ją odpowiednio uzasadnić, czego nie uczyniono.

W trzecim zarzucie, mającym znaczenie jedynie gdyby Trybunał nie przychylił się do pierwszych dwóch zarzutów, skarżące wnoszą o stwierdzenie nieważności pkt 17 zaproszenia do składania ofert z tego powodu, że narusza art. 92 i 89 rozporządzenia Rady nr 1605/2002 w zakresie w jakim wskazuje ogólne kryterium wykluczenia z przetargu.

⁽¹⁾ Dz.U. 2008/Dz 2008-274999 z dnia 25 października 2008 r.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich.